

та на Гръціѣ, и ничто вече немогло да ѣх задръжи отъ паденіе. Филиппъ Македонскій наскоро ѣх усвоилъ.

ЗА МАКЕДОНИИ-ТЫ.

§ 28. — Македонія е лѣжала на сѣверъ отъ Гръціѣ, измежду Тессаліѣ и Тракіѣ; тя была насѣлена отъ различни народы, между кои-то имало нѣчто и Гръци. Говори ся, че Македонско-то царство былъ основалъ Херкулесовый потомецъ Пердика около 700 л. прѣди Р. Х. Въ 368 л. Тивскій военачалникъ Пелопидъ, за да прѣмахне прѣпирни-ты, что ставалы за наслѣдство на Македонскій прѣстолъ, въцарилъ Александра II, а брата му Филиппа отвелъ въ Тивъ като заложникъ. Филиппъ доклъ ся маялъ въ Тивъ ималъ врѣмя да ся изучи и добръ да разбере Гръцкѣ-тѣ политикѣ и военно-то искусство. Между това въ Македоніѣ ся случилы размирицы и Филиппъ утекълъ изъ Тивъ, отишълъ, та умирилъ отечество-то си, и самъ ся въцарилъ около 360 л. прѣди Р. Х. Отъ това врѣмя Македонско-то царство начало да ся въздига.

Проницателный Филиппъ покорилъ часть отъ Илиріѣ и цѣлѣ Тессаліѣ и наскоро покорилъ и Гръцы-ты. Слѣдъ Мантинейскій бой Гръци-ти имали междусобикъ войнѣ, нарѣченѣ Священнѣ войнѣ. Тивяне-ти, притѣснени отъ Фокидяны-ты, повыкали Филиппа на помощь. Филиппъ дошълъ и наказалъ Фокидяны-ты. По това друзи-ти Гръци безъ да слушать Димостена, Атинскаго витіѣ (оратора), припознали Филиппа за членъ на Амфиктіонско-то сѣдилище и избрали го прѣдсѣдатель на Питійскы-ты игры. Наскоро ся родила нова война и Филиппъ, избранъ за прѣводитель противъ Локридяны-ты, изново нападналъ въ Гръціѣ и обрнѣлъ оружіе-то си противъ Тивяны-ты и Атиняны-ты. Сега вече Гръци-ти познали погрѣшкѣ-тѣ си и по съвѣтъ отъ Димостена събрали доста войскѣ; нѣ въ